

Görögország, Kertészmérnök Bsc., 2011

Kötelező szakmai gyakorlatom fogadóhelyéül egy Görög gyümölcsészeti kutatóintézetet választottam. Észak-görögországon, Thessaloniki mellett körülbelül 100km-re Naousa nevű kis városban van a főépület, és a kísérleti ültetvények nagy része. Ez telep a NAGREF (National Agricultural Research Foundation) nevezetű görög intézmény része. Több mezőgazdasági intézet tartozik hozzá országszerte, termelői és kutató jellegűek is.

Az odajutást busszal oldottam meg, mert a repülőjáratok sajnos nagyon drágák voltak Thessaloniki repterére, Athénból eljutni Naousa-ba pedig vonattal vagy busszal is 6 óra körüli utazás. Ha görög buszvezetővel utazik az ember, érdemes magyarul beszélő utassal megismerkedni, mert nem hagyatkozhat az előre kiadott menetrendre, és arra sem, hogy a sofőr feltétlenül el fogja minden megállóban mondani hova is érkezett. Erre sajnos későn jöttem rá, és csak Katerini közelében szálltam le a buszról. Szerencsére innen könnyen visszabuszoztam Thessalonikibe, a helyközi járatok nem túl drágák.

Kerékpárt vittem magammal, ezzel általában a buszokon nem volt gond, a vezetők segítettek az elhelyezésében is.

Mikor megérkeztem Naousa-ba, Dr. Drogoudi Pavlina, az intézet egyik dolgozója várt rám az állomáson. Vele voltam kapcsolatban mielőtt kiutaztam, ő keresett nekem szállást mire odaértem. Mivel elég kis város, nem volt sok megnézni való albérlet. Kettőt megmutattak, azokból választhattam. Viszonylag drágák voltak, végül beköltöztem az egyikbe, ami 250 euróba került havonta, plusz rezsiz, ami utólag számolva havi 25 és 50 euró között volt.

A város méretéből adódóan minden közel volt. Posta, élelmiszerbolt, pékség, piac mind 5 percre a lakástól. Az egyetlen hátrány az volt, hogy otthoni internetkapcsolatomat csak mobil internettel lehetett megoldani, ami elég bizonytalan, és lassú volt.

Érkezésem másnapján azt javasolták maradjak otthon és pihenjem ki a 24 órás utazást. Így könnyebb volt elintéznem az első bevásárlásokat és banki ügyeimet is. Munkanapokon nem is tudtam hivatalos dolgokat intézni, délután az irodák ritkán, a bankok pedig egyáltalán nem tartanak nyitva. Éppen ezért a munkahelyen megértőek voltak mindig, ha szóltam, hogy kések egy kicsit mert van valami dolgom.

A helyi tömegközlekedést szerencsére nem sokszor kellett igénybevennem, mert egyik munkatársam fel tudott reggel venni, illetve hazafele is elvitt autóval. A busz „pályaudvar” nem volt messze a lakástól, gyakorlatilag az utca szélén álltak a buszok és egy kávézóban lehetett jegyet venni.

Görögország, Kertészmérnök Bsc., 2011

Diákjegyet nem akartak adni, de sok különbség nem is volt árban. Volt menetrend, de a buszok néha rendszertelenül, és főleg rendszertelen számozással jártak. A jegyárust és a sofőröket kérdezve azonban mindig el lehetett jutni mindenhova, ha két messzi megálló között megkéri az ember a sofőrt, hogy álljon meg, nem jelent neki gondot.

A munkahelyen mindenkinek bemutattak az első napon. Az épület méretéhez képest kevesen dolgoztak ott. Kedvesek voltak a dolgozók, szívesen beszélgettek. Volt hozzám hasonló korú gyakornok, aki szintén egyetemi gyakorlatát végezte, vele kerültem egy irodába. Segítőkéssz volt, megmutatta merre vannak a telepen a növényházak és az egyes ültetvények.

Nem adtak sok feladatot az első napokban, többnyire konténeres növények gazolását csináltam. Általában könnyű munkáim voltak. Néha Dr. Drogoudi Pavlina megkért, hogy kísérletek eredményeit vigyem számítógépre. Pár nappal a kezdésem után már segítettem az éppen aktuális kísérletében. A gránátalma virágzásdinamikáját figyelte, számolni és jelölni kellett a kifejlődő, illetve külön a kinyíló virágokat, nemük szerint. Ezt általában ketten, hárman csináltuk. Később ezt minden héten megismételtük.

Az intézetben dolgozó többi kutatónak is segítettem a kísérletek lebonyolításában. Gránátalmával, őszibarackkal, cseresznyével, és szilvával foglalkozó kutatásokban vettem részt főleg. A terepmunkákat lehetőség szerint reggel végeztük, mert 9-10 óra után már nagyon meleg volt. Ilyenkor, ha lehetett a laboratóriumi feladatokkal folytattuk a munkát. Sokszor fordult elő, hogy hamar végeztünk a kiosztott feladattal és nem kaptunk másikat aznapra. Ettől függetlenül érdekes volt olyan növényekkel foglalkozni, amiket itthon más körülmények között, vagy egyáltalán nem természetnek. A laboratóriumi munkák pedig hasznosak voltak olyan szempontból, hogy egy kis rutint szereztem a laboratóriumi eszközök használatában. Itthon nem kifejezetten gyümölcsstermesztéssel szeretnék foglalkozni, de úgy érzem hasznos tapasztalat volt ilyen ágazatbeli munkák kipróbálása is. A munka mellett volt időm a helyi dísznövényeket, és a vadon élő növényeket is megfigyelni. A munkaidőnek fél háromkor volt vége. Nem volt messze az intézet a várostól, autóval 5-10 perc alatt hazaértem autóval.

A nagyobb bevásárlóhelyek sokkal olcsóbbak voltak, mint a kisboltok, ezért általában hétvégén biciklivel és hátizsákkal elmentem a város szélén épült áruházakba. Mivel a lakáshoz többé kevésbé felszerelt konyharész is tartozott, és délután sok időm is volt, otthon főztem. Később utánaszámolva ez elég jelentős pénzmegtakarítás volt.

Szombatonként az egyik utcát kinevezték piactérnek. Ott friss zöldségeket, gyümölcsöket és halakat árultak. Gyümölcsöt nem kellett vennem, mert a munkahelyről lehetett hazavinni mindig, ami éppen termett.

Délutánonként néha át buszoztam a szomszédos városba Veria-ba, itt lakott legtöbb munkatársam. Nincs messze, 15-20 perc alatt át lehet érní. Nagyobb város, több lehetőség van a szabadidő eltöltésére. Amikor otthon maradtam Naousaban, az ott megismert barátokkal találkoztam. Nagyon könnyű volt barátkozni a görögökkel, vendégszeretőek és kedvesek voltak velem. Sok olyan ismerőst szereztem, akikkel hazautazásom óta is tartom a kapcsolatot. Magyarokkal, illetve magyar származásúakkal is találkoztam. Ők sokat segítettek mindenben, amit el kellett intéznom.

Annak, hogy kis városban laktam megvoltak az előnyei és hátrányai is. Eleinte a munka utáni délutánokat egyedül töltöttem, vagy a város parkjában sétáltam, vagy elbicikliztem a közeli St. Nikolas-ba. Miután kezdtem pár helyi fiattal megismerni, hirtelen rengeteg barátom lett, mert szinte mindenki ismert mindenkit a városban.

Szabadnapokat nem vettem ki szinte egyáltalán (talán összesen egy teljes napot), inkább összegyűjtöttem a gyakorlat végére őket, így két hétvégét szabadsággal összekötve nyaralni is el tudtam utazni.

Hasznosnak érzem, hogy külföldön végeztem a gyakorlatot. Szakmai szempontból is, és egy kicsit megismertem a helyi, mezőgazdaságból és kutatásból élő emberek munkáját, életét. Mindemelett jól is éreztem magam és sok barátot szereztem, tehát mindenképpen úgy gondolom, érdemes volt kiutaznom.